

BARÁTOK LAPJA

IV.évfolyam 7. szám 2021. július

Az MKPK közleménye a járványügyi rendelkezések további enyhítéséről

Az alábbiakban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) június 25-én kiadott közleményét olvashatják.

Örömmel értesültünk a járványügyi helyzet javulásáról, ezért – figyelembe véve a szakemberek véleményét, valamint tekintettel a beoltottak magas számára és a Covid-19-járvány miatt életben lévő korlátozások további enyhítésére – Egyházunk sajátosságait szem előtt tartva, korábbi intézkedéseinket módosítva, **2021. július 4-től kezdődően az alábbi módon rendelkezünk:**

1. Mostantól nem kötelező zárt térben sem a maszk viselése, figyelemmel kell lenni azonban az esetlegesen még életben lévő járványügyi korlátozásokra.
2. Nem kötelező érvényűek azok a liturgikus korlátozások sem, amelyek kizárolag a járvány miatt léptek életbe, hacsak a területileg illetékes megyéspüspök másként nem rendelkezik.
3. Továbbra is felelősen és körültekintően kell eljární, figyelembe véve az aktuális járványügyi előírásokat, különös tekintettel a fertőtlenítőszerek használatára. Áldoztatáskor a kézfertőtlenítést továbbra is ajánljuk.

Az Egyházi Törvénykönyv 838. kánonja értelmében az egyes megyéspüspökök, illetve akik a jogban velük egyenlő elbírálás alá esnek, ettől eltérő rendelkezéseket is hozhatnak.

Jelen rendelkezés Magyarország latin szertartású egyházmegyéire érvényes.

Szeretnénk újfent köszönetet mondani mindenkinél a helytállásért ebben a rendkívüli helyzetben. Imádságos lelkülettel figyeljünk továbbra is egymásra.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Reményt adó beszélgetés Andrea Bocelli énekművésszel, aki szerint az „élet értelme” a katolikus hit

Az EWTN News In-Depth nemrégiben interjút készített a világhírű operaénekessel, Andrea Bocellivel, és feleségével, Veronicával. A beszélgetés témája az Andrea Bocelli Alapítvány jótékonyiségi tevékenysége volt. Colm Flynn újságíró azt kérdezte Bocellitől, hogy katolikus hite hogyan befolyásolja munkáját és személyes életét.

Bocelli glaukómával született, aminek következtében 12 éves korában elvesztette látását. Az énekes elmondta, hogy soha nem gondolt arra, hogy egyszer híres és sikeres lesz, és szerinte minden, ami vele történt nem más, mint egy „nagyszerű terv” része.

„Mindig is szerettem énekelni. Az éneklés mindig valódi szenvédélyem volt. Amikor azonban a barátaimmal mehettem focizni, akkor bizony nem szerettem annyira énekelni. Nem szerettem, ha megzavartak, ha noszogattak, ha elvonták a figyelmemet a játéktól.

„Az emberek azonban egyre csak biztattak: Énekelj nekünk! És elkezdtek hívogatni, hogy énekeljek a templomban, születésnapi ünnepségeken, iskolákban – mindenhol. Tehát ez egyszerűen jött magától ... ennek így kellett történnie.”

Az énekes, aki három pápa előtt is fellépett, később elmesélte, hogy katolikus hitét régóta és szenvédélyes szeretettel éli meg.

„**Azt kell mondanom, hogy számomra a katolikus hitem az életem értelme.** Hiszen élhetünk akár 100 évig, az örökkévalósághoz képest az akkor is jelentéktelen. Ha nem létezne örök élet, ha nem lenne életünk a földi életünk után -, akkor nem lenne értelme semminek.”

„Tehát a hitem alapja egy rendkívül egyszerű érvelés: **Nem hiszek abban, hogy van óra órásmester nélkül.** Nem hiszem, hogy bármi is létrejöhet anélkül, hogy azt valaki megtervezze és létrehozza. Ezért hiszek. Erősen hiszek Abban, aki megalkotta a világunkat.”

Ezután Flynn azt mondta Bocellinek, hogy olvasott egyszer egy idézetet tőle, amely így hangzott: „Mindenkinet van sorsa, de a sors maga az Isten.” – Mit akart ezzel mondani?

“Aki az életét Teremtője kezébe adja, tehát annak a kezébe, aki akarja őt, aki vágyakozik rá és szereti őt, az jó kezekbe helyezi az életét.”

„Nagy igazság, hogy akinek sokat adnak, attól sokat is kérnek. El sem tudom képzelní, miről adhatok majd számot, ha majd szemtől szemben álllok azzal, aki megalkotta a világot. Hiszen én olyan sokat kaptam Tőle! Az élet annyi lehetőséget adott, annyi élményt élhettem át! Ha ilyen sokat kaptam, akkor bizony viszonzásul meg kell próbálnom nagyon sokat adni.”

Bocelli az interjú során elmesélte, milyen szerepet játszott a hite az Andrea Bocelli Alapítvány létrehozásában. Az alapítvány célja a szegények és a szükséget szenvédők támogatása a világ minden táján. Különösen oktatásügyi, képzési programokat szerveznek.

„Ha pontosan meg kellene határoznom azt a pillanatot, amikor rádöbbentem, hogy tennem kell valamit a világért, akkor az a reggel jut eszembe, amikor a Haitiban történt földrengés, az országot ért tragédia reggelén Veronica könnyek közt ébresztett fel. „Abban a pillanatban megértettem, hogy elérkezett a cselekvés ideje.”

Az interjúban ezután a tavalyi koncertről beszélgették, melyet Bocelli a világjárvány miatt a teljesen üres milánói dómban adott.

“Nehéz vigasztaló szavakat találni, olyanokat, amelyek valóban felemelik a szenvédőket” – mondja Bocelli. – „A szenvédés egyébként olyan állapot, amely minden mélyen megérintett. A szenvédőket szavakkal vigasztalni nagyon nehéz.”

„Egy bizonyos: Az emberiség ennél nehezebb időkön is keresztüljutott már a történelem folyamán. Ezért mindenéppen reménykedve kell

a jövőnkre tekintenünk, hiszen ezen is túl leszünk majd, ezen is felül fogunk kerekedni!"

Jel mint tolmács?

Lk 11,29–35

Vasárnap reggel történt. Pittyeg a telefonom. Üzenetet kaptam egy nagyon kedves ismerősömtől. Nem sokkal vagyunk istentisztelet előtt, de ránézek az üzenetre. Segítséget kér. Szüksége van a megerősítő szavaimra. Csak néhány szóra, csak néhány betűre. Elmeséli a rövid üzenetben, hogy élete fordu-lóponthoz ért. Döntenie kell két út között. Ezért csendben maradt. Imádkozott. Kérte Istent, hogy küldjön neki egy jelet, de olyat, amelyből fogja tudni: ez bizony isteni jel. És ekkor, ebben a szent pillanatban megszólalt kelenföldi templomunk harangja. Éppen akkor, amikor kimondta az áment.

Ezt írta meg nekem. Hogy éppen ott és éppen akkor szólalt meg a harang. Azt kérdezte tőlem az üzenetben, hogy vannak-e jelek a 21. században is, vagy csak régen voltak a próféták vagy Jézus idejében. Csak Gedeonnak, Salamonnak, Pálnak vagy Jánosnak adatott jel, vagy ma is kaphat valaki jelet?

Mit mondhattam? Mit írhattam? Azt írtam: igen, vannak ma is jelek, és miért ne lehetne valakinek jel egy imádság, egy őszinte fohász után egy templom harangja?! Persze sokat vívódtam ezen azóta, mert ugyanakkor ki mondja meg, hogy mi is a jel, és hogy jól értjük-e a jeleket? Kinek szólal meg egy ima után a kelenföldi evangéliikus templom tornyában a harang, és kinek marad néma?

A lukácsi igeszakaszban sokaság gyülekezik Jézus köré. Jelt kívánnak. Sőt jelt akarnak, jelt követelnek. Szükségük van egy támpontra, egy kapaszkodóra, egy olyan biztos pontra, amelynek alapján el tudják dönten, mi is az Isten akarata, hogy ki is tulajdonképpen Isten akarata: Jézus-e a Messiás, vagy sem?

Jézus gonosz nemzedékről beszél. Kemény szavakkal, talán tőle szokatlan módon,

gondolhatnánk, bár Jézus tökéletesen használja a prófétai retorikát, amelynek ugyanúgy része az ítélet meghirdetése, mint a kegyelmes, megbocsátó Istenről szóló szavak.

Jézus megszólal, és Jónásról beszél. Jónás jeléről, sőt Jónásról mint jelről. Sőt magát mint Emberfiát is jelként tárja hall-gatósága elé, a gonosz nemzedék képviselői elé: „...nem adatik neki más jel, mint Jónás próféta jele. Mert amiképpen Jónás jel volt a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is jellé ennek a nemzedéknek.” Micsoda párhuzam, micsoda reflexió! Jelt kívánnak, és kapnak is. „...kérjetek, és adatik...” – gondolhatunk a jézusi tanításra, mert hát valóban kérnek, és valóban kapnak. Mégpedig magát az Emberfiát. Mint jelt, örök jelt.

Nem olyan jelt, nem olyan Messiást, mint szerettek volna. A Jézus korabeli várakozók közössége ugyanis egy valódi harcost szeretett volna, aki bosszút áll a rómaiakon, elfoglalja a politikai hatalmat, békét teremt, de csak miután ellenségeit eltaposta. Ám Jézus nem ilyen Messiás volt, nem ilyen jellé vált. Nem felmagasztalta magát, hanem megalázta. A végsőkig. Engedelmes volt a halálig. A kereszthalálig. Nem az erőszak jeleit mutatta fel, de drámai módon éppen az erőszak kivégzőesköze, a kereszt vált jellé.

Igen, az Emberfia felemeltetett. De nem a császári trónra, hanem a keresztre. És ez lett örök jellé. És benne, Jézusban valóban nagyobb van Salamonnal. Nagyobb van Jónásnál. Nagyobb van minden prófétánál. „Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld belsejében három nap és három éjjel.” (Mt 12,40) A párhuzam gyönyörű: Jónás és Jézus. És mindvégig meghúzódik mögötte az örök emberi akarat: szükség van a jelre. A félreérthetetlen jelre.

Valljuk be, ma is vágyunk jelekre. Mint Jónás korában, mint Jézus korában. De hol a jel? Hol vannak a mai jelek? A háborúk? A koronavírus? A gyermekéhínség? A klimakatasztrófa? A folyamatosan növekvő karizmatikus kereszteny közösségek Afrikában? Az okos infótársadalom

térhódítása? Mi a jel? Talán egy harangszó, a jó időben, a jó helyen?

Pedig jelek ma is vannak, csak nagyon nehezen láthatók. Körülöttünk és bennünk. Mert ahhoz odafigyelés kell. És csend kell. És idő kell. És legtöbbször éppen figyelmünk, csendünk és időnk nincsen. Vannak jelek. De van egy jel, amely mindenek felett kijelöli az utat. minden Jézus követő útját. Ez maga Krisztus és az ő keresztre. A nagypénteki és a húsvéti kereszt egyszerre. A szenvedés és szabadság keresztre. A szeretet és az újrakezdés keresztre. A sötétség és a világosság, a mélypont és a reménység keresztre. Életünk realitásainak keresztre. Útmutató(k). Akkor is, ha éppen nem vesszük észre a jeleket, akkor is, ha éppen nem szólal meg a harang.

*Forrás: Evangélikus Élet
Szerző: Gáncs Tamás*

Ferenc pápa is köszöntötte XVI. Benedeket pappá szentelésének 70. évfordulóján

2021. június 30.

XVI. Benedek pappá szentelésének 70. évfordulója alkalmából, június 29-én Ferenc pápa is kifejezte háláját, közelségét és szeretetét az emeritus pápának, akire „atyaként és fivérként” tekint. A jeles évfordulón megjelent egy életrajzi kötet Joseph Ratzingerről, valamint kiállítás nyílt a Vatikán közelében.

„Ma olyan évforduló van, amely mindenünk szívét megérinti” – mondta Ferenc pápa a Szent Péter téren összegyűlt zarándokokat köszöntve kedden, az apostolfejedelmek ünnepén az Úrangyal imádságot követően. Joseph Ratzingert 1951. június 29-én a freisingi székesegyházban szentelték pappá.

„Benedek, kedves atyánk és testvérünk, küldjük szeretetünket, hálánkat és közelségünket. Ő kolostorban lakik, azon a helyen, amelyet a szemlélődő közösségeknek szántak itt, a Vatikánban, hogy imádkozzanak az Egyházért. Jelenleg ő az, aki szemlélődő életet él a Vatikánban, aki életét az Egyházért és a római egyházmegyéért imádkozva tölti” – mondta Ferenc pápa a Szent Péter téren összegyűlt

híveknek, akik tapssal kísérték a szívhez szóló szavakat. A Szentatya köszönetet mondott Benedek pápa folytonos tanúságtételeért, és azért, hogy tekintetét szüntelenül Isten horizontja felé emeli.

Joseph Ratzingert München és Freising érseke, Michael von Faulhaber szentelte pappá több mint negyven társaval együtt. 2006-os bajoroszági apostoli látogatásakor Benedek pápa elmesélte, hogy a papszenteléskor a kézrátétel pillanatában egy kismadár szállt fel a dóm főoltáráról és csiripelésbe kezdett, amely számára jelként hatott és döntését igazolta. A papszentelést Jézus barátainak közösségebe való belépésként élte meg, akik arra hivatottak, hogy kövessék és hirdessék üzenetét.

Első szentmiséjét 1951. július 8-án mutatta be Traunsteinben, amelyre visszaemlékezve elmondta, hogy megtapasztalta az Úrnak szentelt élet gazdagságát, a hívek igényét a papra, valamint azt, hogy várják áldását. „A papban a hívek olyan személyt látnak, akire Krisztus azt a feladatot bízta, hogy elvigye jelenlétéét az emberek közé” – mondta visszaemlékezésében az emeritus pápa.

A jubileum alkalmából egy életrajzi kötet jelent meg, valamint egy kiállítást is rendeztek a Vatikán közelében XVI. Benedek személyes tárgyaiból. Georg Gänswein érsek, az emeritus pápa személyi titkára, a Pápai Ház prefektusa elmondta, hogy Joseph Ratzinger számára a papság mindmáig egész életének elsődleges forrása. Adomány, amelyért sokszor küzdenie kellett, és amelyhez minden hű maradt, teológusként, püspökként, bíborosként és pápaként is.

Az emeritus pápa jelenlegi életéről személyi titkára azt nyilatkozta, hogy papságát „egyszerű” módon éli meg, imádkozik, elmélkedik, követi az eseményeket. Ami a legfontosabb számára, az az, hogy közel tudjon maradni az Úrhoz, ez a papság életének középpontja, elsődleges forrása és célja.

Forrás: Vatikáni Rádió

Szűz Mária látogatása Erzsébetnél - Sarlós Boldogasszony

Hogy örömhírrel induljon minden nap... – Lk 1,39–56

Azokban a napokban Mária útra kelt, és a hegyek közé, Júda egyik városába sietett. Belépett Zakariás házába, és köszöntött Erzsébetet. Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, szíve alatt megmozdult a magzat, és a Szentlélek betöltötte Erzsébetet. Hangos szóval így kiáltott: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse! De hogyan lehet az, hogy Uramnak anyja látogat el hozzám? Mert íme, amikor fülembé csendült köszöntésed szava, örvendezve felujjonganott méhemberben a magzat! Boldog, aki hitt annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neki.”

Mária megszólalt: „Magasztalja lelkem az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben! Mert tekintetre méltatta alázatos szolgálóleányát, lám, ezért boldognak hirdet engem minden nemzedék. Nagy dolgokat művelt velem a Hatalmas, Szentséges az Ő neve!

Irgalma nemzedékről nemzedékre száll, mindenkorra, akik félik őt. Nagyszerű dolgot tett karja ereje, széjjelszórta minden a gőgös szívűeket. Lesöpörte trónjukról a hatalmasokat, és felmagasztalta az alázatosakat. Az éhezőket elhalmozta minden jóval, de a gazdagokat elküldte üres kézzel. Felkarolta gyermekét, Izraelt, megemlékezve irgalmaságáról, amint atyáinknak megírte: Ábrahámnak és utódainak mindörökre.”

Mária ott maradt még körülbelül három hónapig, azután visszatért az otthonába.

Forrás: Magyar Kurír

Ferenc pápa júliusai imaszándéka a közélet békéjéért:

Imádkozunk, hogy a különböző társadalmi, gazdasági, vagy politikai konfliktussal terhelt helyzetekben legyen bátorságunk a párbeszéd és a békés kapcsolatok mélyen elkötelezett előmozdítójává válni.

A Szentírás szavai szerint, aki barátra lel, az kincset talál. A Szentatyára hív, hogy próbálunk túllépni megszokott baráti köreinken és törekedjünk a társadalmi barátság építésére, amelyre nagy szükség van a békés és jó együttéléshez.

Ilyen az, ha a szegényekkel, rászorulókkal, szenvedő embertársainkkal foglalkozunk, azokkal, akik a perifériákon élnek. Távolodjunk el a populizmustól, amely kihasználja az emberek félelmeit, szorongásait anélkül, hogy megoldást találna rá. Olyan misztikát, elképzelést ajánl, amely sajnos semmit sem old meg. Elmenekülni a társadalmi barátság elől csakis romboló hatású, kilépni a polarizációból, a vélemények megosztásából szintén az.

A társadalmi barátságra való törekvés nem minden könnyű feladat, manapság pedig egyáltalán nem az, ugyanis a politika, a társadalom és a média egy része arra törekszik, hogy ellenséget szerezzen, amelyet hatalmi játékkal legyőzhet.

A párbeszéd az az út, amelyen járva új módon lehet a valóságra tekinteni, hogy a közjö építésekkel felmerülő kihívásokat elkötelezetten és örömmel tudjuk megélni.

Imádkozunk azért, hogy a társadalmi, gazdasági és politikai konfliktusokban bátrak és elhivatottak tudjunk lenni, hogy a barátság és a párbeszéd építőivé tudjunk válni, hogy olyan férfiak és nők lehessünk, akik minden kezüköt nyújtják embertársaiknak. Imádkozunk azért, hogy ne legyen többé helye az ellenségeskedésnek és a háborúnak.

Forrás: Vatikáni Rádió

Nursiai Szent Benedek apát, Európa fővédőszentje

Szent Benedekre, a nyugati szerzetesség atyjára, kontinensünk nagy patrónusára emlékezünk ünnepén, július 11-én.

A bencés rend alapítójának életéről keveset tudunk. Tanúk elbeszélése nyomán Nagy Szent Gergely pápa *Dialógusok* című művének második

részében megírta Benedek életét, kiemelve, hogy Benedek – „neve kegyelem szerint áldott” – a Szentlélek mindenféle adományát megkapta. Amikor első csodatétele fölhívta rá környezete figyelmét, teljesen visszavonult a világtól, és Subiaco mellett egy barlangban magányos remeteéletet kezdett. Az imádság embere volt. Hárrom évi magánya után a környék lakói tömegesen keresték föl lelkü ügyeikkel, számos tanítványa lett.

Később – a hagyomány szerint 529-ben – Monte Cassino hegyén telepedett le végleg, és megalapította ma is híres kolostorát. Itt írta meg a közösségen élő szerzetesek szabálykönyvét, a Regulát, a szerzetes atyák tanításának és saját élettapasztalatainak felhasználásával.

„Szent Benedek műve, különösen Regulája spirituális kovászként hatott, amely az évszázadok során hazája és kora határain jóval túlmutatva megváltoztatta Európa arculatát” – fogalmazott XVI. Benedek pápa a nyugati szerzetesség atyjáról tartott katekézisében 2008 áprilisában.

A benedeki Regulát követő szerzetesek életének keretét a *liturgia* (közösségen végzett imádság), a *lectio divina* (lelki építést szolgáló olvasmányok) és a *munka* jelöli ki. A kereszteny Nyugat számára a benedeki Regulát követő szerzetesek, a bencések teremtették meg a szerzetességet. Szent Benedek fiainak jelentős szerepe volt Európa megtérítésében és kultúrájának kialakításában.

„Szent Benedek mélységes emberi érzékenységgel volt megáldva. Társadalmi reformtervében az emberre mindenekelőtt három vezérfonalat figyelembe véve tekintett: az egyes ember, mint személy értéke; a munka méltósága, melyet úgy kell értelmezni, mint Isten és a testvérek szolgálatát; az elmélkedés szükségessége, vagyis az imádság.” Szent II. János Pál pápa

Benedek 547. március 21-én halt meg. Halála napját előre megmondta szerzeteseinek. Égi születésnapját július 11-én ünnepelték. III. Honorius pápa avatta szentté 1220-ban. Boldog

VI. Pál pápa 1964. október 24-én Európa fővédőszentjévé nyilvánította.

Istenünk, te Szent Benedek apátot az istenszolgálat iskolájában kiváló mesterré tetted. Add, kérünk, hogy az irántad való szeretetet mindenél többre becsüljük, és szárnjaló szívvel járunk parancsaid útján. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységen, Isten minden örökkön örökkel. Ámen.

Forrás: Diós István, *A szentek élete*

Bornemissza Endre: Kötődések

Én nem tudom, hogy ki mihez kötődik.

Kötődésekkel van teli az élet.

Kötődések nélkül élni nem lehet.

Kötődünk egy szóhoz, egy baráthoz,
egy marasztaló, szíves kézfogáshoz,
egy udvarhoz, egy tornáchoz, egy házhoz,
egy terméskőhöz, egy öreg akáchoz.
Holdas estékhez, rekkenő nyarakhoz,
mézét csurgató szilvához, barackhoz,
egy zörgő magvú nagy csíkos almához,
meg egy hanghoz, a hang bársonyához.
„Vigyázz magadra” féltő búcsúzáshoz,
az iskolához, az ott szerzett jusszhouz,

egy életen át hű barátfiúhoz,
a gyermekkorhoz, a hangos ifjúsághoz.
Kötődni sok kis kudarchoz, sikerhez,
későn jötthöz, vagy a sihederhez,
kötődni gyászhoz, könnyhöz és örömhöz,
az olajágat küldő vízözönhöz.

Hazához, múlthoz, jelenhez, jövőhöz,
a kövek közül kiperdült időhöz,
akármihöz, de kötődni, kötődni,
a kötődésekbe beleszövődni,
s a titoktartó rejtőző talányhoz,
kötődni élethez, halálhoz.

IGENAPTÁR

2021. június

1. csütörtök: 13. évközi hét csütörtök Ter 22,1-19 Zsolt 114 Mt 9,1-8
2. péntek: Szűz Mária látogatása Erzsébetnél (Sarlós Boldogasszony) – Ü Szof 3,14-18 Iz 12 Róm 12,9-16b Lk 1,39-56
3. szombat: Szent Tamás, apostol – Ü Ef 2,19-22 Zsolt 116 Jn 20,24-29
4. vasárnap: Évközi 14. vasárnap Ez 2,2-5 Zsolt 122 2Kor 12,7-10 Mk 6,1-6
5. hétfő: 14. évközi hét hétfő Ter 28,10-22a Zsolt 90 Mt 9,18-26 Választható emléknap: Zaccaria Szent Antal Mária, áldozópap
6. kedd: 14. évközi hét kedd Ter 32,23-33 Zsolt 16 Mt 9,32-38 Választható emléknap: Goretti Szent Mária, szűz és vértanú
7. szerda: 14. évközi hét szerda Ter 41,55-57;42,5-7a.17-24a Zsolt 32 Mt 10,1-7
8. csütörtök: 14. évközi hét csütörtök Ter 44,18-21.23b-29;45,1-5 Zsolt 104 Mt 10,7-15
9. péntek: 14. évközi hét péntek Ter 46,1-7.28-30 Zsolt 36 Mt 10,16-23 Választható emléknap: Zhao Rong Szent Ágoston, áldozópap és társai, kínai vértanúk
10. szombat: 14. évközi hét szombat Ter 49,29-32;50,15-26a Zsolt 104 Mt 10,24-33
11. vasárnap: Évközi 15. vasárnap Ám 7,12-15 Zsolt 84 Ef 1,3-14 Mk 6,7-13
12. hétfő: 15. évközi hét hétfő Kiv 1,8-14.22 Zsolt 123 Mt 10,34-11,1
13. kedd: 15. évközi hét kedd Kiv 2,1-15a Zsolt 68 Mt 11,20-24 Választható emléknap: Szent Henrik, király
14. szerda: 15. évközi hét szerda Kiv 3,1-6.9-12 Zsolt 102 Mt 11,25-27 Választható emléknap: Lellisi Szent Kamill, áldozópap
15. csütörtök: 15. évközi hét csütörtök Kiv 3,13-20 Zsolt 104 Mt 11,28-30 Emléknap: Szent Bonaventura, püspök és egyháztanító
16. péntek: 15. évközi hét péntek Kiv 11,10-12,14 Zsolt 115 Mt 12,1-8 Választható emléknap: Kármel-hegyi Boldogasszony
17. szombat: 15. évközi hét szombat Kiv 12,37-42 Zsolt 135 Mt 12,14-21 Választható emléknap: Szent Zoerárd-András és Benedek, remeték Választható emléknap: Boldog Gojdics Pál Péter, püspök és vértanú
18. vasárnap: Évközi 16. vasárnap Jer 23,1-6 Zsolt 22 Ef 2,13-18 Mk 6,30-34

19. hétfő: 16. évközi hét hétfő Kiv 14,5-18 Kiv 15 Mt 12,38-42
20. kedd: 16. évközi hét kedd Kiv 14,21-15,1 Kiv 15 Mt 12,46-50 Választható emléknap: Szent Apollinaris, püspök és vértanú
21. szerda: 16. évközi hét szerda Kiv 16,1-5.9-15 Zsolt 77 Mt 13,1-9 Választható emléknap: Brindisi Szent Lőrinc, áldozópap és egyháztanító
22. csütörtök: Szent Mária Magdalna – Ü Én 3,1-4a Zsolt 62 2Kor 5,14-17 Jn 20,1.11-18
23. péntek: Szent Brigitta, szerzetesnő, Európa tárvédőszentje – Ü Gal 2,19-20 Zsolt 33 Jn 15,1-8
24. szombat: 16. évközi hét szombat Kiv 24,3-8 Zsolt 49 Mt 13,24-30 Emléknap: Árpád-házi Szent Kinga, szűz
25. vasárnap: Évközi 17. vasárnap 2Kir 4,42-44 Zsolt 144 Ef 4,1-6 Jn 6,1-15
26. hétfő: 17. évközi hét hétfő Kiv 32,15-24.30-34 Zsolt 105 Mt 13,31-35 Emléknap: Szent Joakim és Szent Anna, a Boldogságos Szűz Mária szülei
27. kedd: 17. évközi hét kedd Kiv 33,7-11;34,5b-9.28 Zsolt 102 Mt 13, 36-43 Választható emléknap: Szent Charbel Makhlouf, áldozópap
28. szerda: 17. évközi hét szerda Kiv 34,29-35 Zsolt 98 Mt 13,44-46
29. csütörtök: 17. évközi hét csütörtök Kiv 40,16-21.34-38 Zsolt 83 Mt 13,47-53 Emléknap: Szent Márta
30. péntek: 17. évközi hét péntek Lev 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 Zsolt 80 Mt 13,54-58 Választható emléknap: Aranyszavú (Krizológ) Szent Péter, püspök és egyháztanító
31. szombat: 17. évközi hét szombat Lev 25,1.8-17 Zsolt 66 Mt 14,1-12Emléknap: Loyolai Szent Ignác, áldozópap

A Pécsi Ferences Plébánia kiadványa. Kereskedelmi forgalomba nem kerül.
Felelős szerkesztő: Dohány Zoltán plébános
Tel.: 72/313-565
Honlap: pecsi-ferences.github.io